

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 1

La Garriga, 24 Desembre 1933

Núm. 22

Número solt, 20 cèntims

Nadal

per JOAN LLONGUERES

Porto el Nadal a dins del cor!
Llum vella i nova; llum manyaga
que mai no minva ni s'apaga
i escampa arreu sa resplendor.

Llum d'una rara tremolor,
estel de guia al qui divaga
en la fredor de cada ubaga
la flama encén d'un nou amor.

La gent dispersa va acoblant
veis on floreix la nova vida.
Lluny hi ha una llar amorosida
que a tots fri-osa ens va esperant.

Nadal! Nadal! L'etern Infant
a mitja nit els pastors crida.

Noticiari

Bones Festes. Els redactors i administradors d'«El Congost» es complauen a adreçar als seus subscriptors, llegidors, anunciants i simpatitzants i en general a tots els garriguencs la més cordial felicitació a l'ensenyem que els desitjem unes bones i felices festes de Nadal. Que la joia del naixement del Fill de Déu no es vegi entelada per la dissort ni la tristesa espirituals ans el contrari, cantant junt amb els àngels: "Glòria a Déu en les altures, i a la terra pau entre els homes de bona voluntat."

Si voleu passar bé les festes de Nadal, Reis i Cap d'any, procureu que a la vostra taula no hi manqui el "Xampany Castellblanch"

Neu. El passat dissabte diuen que va nevar a Barcelona i immediatament un eixam de devots dels esports de neu, corregueren cap a les muntanyes properes amb l'afany segons es veu de patir de fred.

A La Garriga, per no ésser menys, el dilluns també tinguerem la nostra que res tenia d'envejar a la de Barcelona tant en quantitat com en intensitat de fred. No vegérem però, ni un esquiador, i això que també estem voltats de muntanyes. Els garriguencs en aquests casos preferim estar ben a prop d'un bon foc.

NADAL

Festes religioses. Entre les funcions religioses de Nadal sobresurt pel seu tipisme la tradicional missa del Gall cel·lebrada de bon matí a la Església Parroquial.

A la tarda d'avui sortiran automòbils especials per a traslladar grups de garriguencs a Montserrat per tal d'assistir a la missa de mitja nit montserratina.

Missa nova. Assolirà el caràcter d'esdeveniment el fet que el jove sacerdot garriguenc Mossèn Josep Cucurull, canti la primera missa, a les onze del matí del dia de Sant Esteve. En aquesta ocasió ens plau de felicitar al novell sacerdot, als seus familiars i padrins.

Avui a dos quarts de dotze, a la Biblioteca Parroquial, els feiocistes oferiran un present a Mn. Cucurull en homenatge al sacerdoci.

Si voleu passar bé les festes de Nadal, Reis i Cap d'any, procureu que a la vostra taula no hi manqui el "Xampany Castellblanch"

Pessebres. Com de consuetud enguany ha sigut organitzat un concurs de pessebres, les bases del qual publiquem més avall. És de doldre que sigui tant escàs el nombre de pessebres artístics que es construeixen en el nostre poble en relació amb els que es construeixen en altres temps.

Espectacles. Al costat d'aquestes festes no podien mancar-hi les funcions recreatives de la tarda. Per això a la tarda de Nadal al Patronat Parroquial seran possats en escena els tradicionals "Pastorets" de Folch i Torres. El dimecres a L'Alhambra en funció benèfica serà representat "En Joan Bonhome." Aquests espectacles teatrals venen completats amb escollides sessions de cinema.

Bases del concurs de Pessebres

1. Podran pendre part en aquest concurs tots els que simpatitzin amb aquesta popular tradició, socis i no socis de l'entitat organitzadora, mitjançant la inscripció, la qual podrà efectuar-se en l'estatge de l'entitat organitzadora,

Passeig Oliveres, 2 (Biblioteca parroquial), els dilluns, dimecres i divendres, de dos quarts de nou a dos quarts de deu del vespre, i els diumenges de 10 a 12 del matí.

II. Els pessebres hauran de construir-se amb caràcter pietós o artístic, segons el gust de cada concursant; no en serà admès cap que tingui caire humorístic.

III. Els inscrits deurán facilitar l'entrada al públic que vulgui visitar el pessebre, desde el dia de Nadal fins al dia dels Reis, les tardes dels dijous i dels dies festius.

IV. Oportunament s'anunciaran els premis i el Jurat Qualificador el qual classificarà els pessebres en dos grups: Artístics i Casolans.

V. El Jurat Qualificador tindrà principalment en compte els pessebres que al seu criteri s'adaptin més al fet històric que es tracta de commemorar i a l'estil de l'època; assignarà premis diferents a cada un dels grups abans esmentats.

VI. Els pessebres inscrits seran visitats pel Jurat un dels dies festius compresos entre el 25 de desembre i el 7 de gener. Si es creïés convenient s'efectuaria una segona visita.

VII. Tot quan no sigui previst en aquestes Bases serà resolt pel Jurat, el fall del qual serà inapel·lable.

VIII. El fall del Jurat es farà públic immediatament després de la diada dels Reis.

Si voleu passar bé les festes de Nadal, Reis i Cap d'any, procureu que a la vostra taula no hi manqui el "Xampany Castellblanch"

DE L'AJUNTAMENT

Sessió del dia 6 de Desembre: Va acordar-se: Autoritzar al Representant d'aquest Ajuntament a Barcelona per a percebre quantitats de la Hisenda pública.

Aprovar els comptes presentats per en J. Dalmau; R. Galbany i J. Vilagut.

Concedir permisos per a fer obres a Jaume Treserres Vila; Miquel Cornelles i Miquel Vila.

Desestimar una petició deduida per Agna Juarrero.

Estat de comptes del dia 29 de Novembre al dia 6 de Desembre.

Existència el dia 29	9 698'83
Ingressos.	3.445'30
Total.	13.144'13

Despeses.	1.772'30
Existència en caixa el dia 6	11.381'83

Sessió del dia 13. Va acordar-se: Concedir permisos per a fer obres a Josep Iglésies Martí.

Estat de comptes del dia 6 al 13:	
Existència en caixa el dia 6	11.371'83
Despeses.	4.649'77
Existència en caixa el dia 13:	6.722'06

Sessió del dia 20. Es va acordar: Concedir permisos per a fer obres a Sebastià Bosch; Llorenç Racasalvas i Josep Ballús.

Aprovar els comptes d'en Joaquim Marata; Companyia Telefónica Nacional; Francesc Vila i Emili Miró.

Concedir un donatiu de 50 ptes. a l'Ajuntament de Palamós per a remeiar els damnificats pel desbordament del riu Cubí. Aprovar una moció presentada per la comissió municipal d'Hisenda sobre retribucions a diversos funcionaris municipals.

Estat de comptes del dia 13 al 20:	
Existència el dia 13	6.722'06
Despeses	794'00
Existència en caixa el dia 20	5.928'06

L'ideal sublim

*A l'amic i company Mn. Josep
Cucurull Serra, Pvre. ordenat
suara sacerdot.*

La vida dels homes, amic, té—com els anys—el seu matí de primavera, d'horitzons joiosos. I passa el llarg hivern de l'aspiració constant, l'hivern de la preparació lenta que té la virtut d'encendre cada dia més aquella flama d'ideal nascuda en nosaltres, com? Adés és un desig llunyà dels dies clars de la infantesa, un somni de primera comunió: «Mestre, bon Mestre que pugui ésser vostre sacerdot!» Adés es la veu del Mestre que parla pel cor d'una mare. Deia René Bazin: «Hi han mares que tenen ànima d'apòstol i la trasmeten als seus fills.» Bé prou saben que el fill sacerdot és l'honor de la família. Sacerdot!, la flor del catolicisme, el que tot ho és i no és res [Nihil et omnia]. Els que mantes vegades amb freturosa enveja hem contemplat l'espectacle sublim de l'ordenació sacerdotal en que l'Església sembla abocar-hi tota l'esplendor i riquesa de sa litúrgia ens ha colpit sobretot el moment en que damunt les fredes pedres del presbiteri s'ajupiren humilment—amb gest d'immolació—els que moments després seran tan grans. Perqué el sacerdoti és la síntesi—en un grau infinitament superior—de tot lo que enclouen de bell i admirable les altres vocacions. No vulgueu comparar-lo. Al metge? El sacerdot guareix ànimes. Al magistrat? El sacerdot s'asseu en el tribunal de penitència. A l'advocat? El sacerdot defensa la causa divina. Al savi? ensenya el sacerdot la ciència de salvar-se. El seu ministeri, doncs, és múltiple. I donat completament als altres. Amb raó s'ha dit que el sacerdoti no és una noció absoluta sinó relativa. L'oficinista, l'home de comerç tenen hores assenyalades per a fer el seu comés. El sacerdot tanmateix ho és sempre, a totes hores. Ell és el catècisme dels nens, el matrimoni santificat, el pobre socorregut i el difunt honrat. És l'estel de la nit de tantes ànimes. «Deixeu—deia el vellet d'Ars—deixeu una parròquia vint anys sense sacerdot i adorarà a les bèsties.»

Amic, ha arribat per a tu el jorn clar que tant anhelares, el somni és ja realitat. Has conquerit un tresor que ningú podrà robar-te perquè és etern. *In æternum!* per sempre! Vet-ací la paraula que és la fita de les aspiracions de tots els homes. Però que jamai es verifica en les coses humanes. Sols en el sacerdoti. Ni els homes, ni els aconteixements podran robar-te'l. Passen les coses de la terra i es gasten. Però ta darrera benedicció tindrà la mateixa valor que la primera reservada als pares—als pares agenollats davant del fill canvis que sols en la religió s'expliquen! I quan sobre el calze s'inclinin els cabells blancs, pronunciant els llavis per darrera vegada les paraules de la consagració—potser no bategui el teu cor emocionat com en aquest dia plé de joia però el miracle es verificarà de la mateixa manera, car ets! *Sacerdos in æternum!*
Comillas.Universitat

ERNEST ROS

Agrícoles

La poda de la vinya

La poda es l'operació més difícil de la vinya, doncs, es la que deu fer-se amb més criteri. El cep es una planta que fructifica en els brots que surten de la fusta de l'any anterior, d'aquí que si deixem un cep abandonat es torni un arbrissó sense produir fruits. És necessari saber conduir-lo per obtenir el millor profit. El podador ha de tenir present les següents regles:

1.ª Dos ceps veïns poden tenir força i condicions ben distintes. Per tant, en la poda únicament és tindrà present el cep que s'està podant, sense recordar-se del que s'ha podat ni del que es va a podar.

2.ª Els fruits més abundosos, més grossos no surten pas dels sarments més gruixuts: escolliu per a la producció els sarments mitjanament dobles.

3.ª Els borrons més allunyats de la soca tenen major potència; una poda en verd en temps oportú pot remeiar aquesta desigualtat.

4.ª La fructificació es inversa del vigor del cep.

5.ª Conservant pocs borrons obtindrem branques més vigoroses.

6.ª Un cep amb molt poder deu podar-se llarg. Un cep amb poc poder deu podar-se curt.

7.ª Un sarment es tant més potent quan sa direcció s'acosta més a la vertical, i tant més fructífer quan s'acosta més a la horitzontal. Si neixen sarments drets deuran cargolar-se amb la canya o estaca que els sostinguin.

8.ª Els brots adventicis (cavalls, mamadors, etc.) quasi mai treuen fruit. Fent-los perdre a la seva naixença s'evita que gastin part d'aliment de la planta.

9.ª El vi será tant més alcohòlic quan més fulles i més grosses tingui el cep que l'ha produït; deu sobre entendre's que es tracta de fulles en relació amb un quilo de raims.

10 En certes varietats els brots de prop de la soca donen pocs raims o petits, en canvi, els més allunyats son més fructífers. Altres en canvi es al revés. Als primers apliqueu la poda llarga si voleu producció, els altres la curta, i si son de molta potència deixeu més braços.

Notu! la pregada

El quadro escènic de l'Orfeo Garriguenc que com és sabut el dia de Sant Esteve representarà a L'Alhambra la comèdia de J. Pous i Pagés "En Joan Bonhome" ens prega fem constar que la dita representació es en obsequi i benefici del seu amic i antic company en Joan Santacreu.

TEMES NADALENCES

Pessebrisme

Croquis del camp

HIVERN

Els pessebres, representacions plàstiques del Naixement del Salvador són en la freda i alegre temporada de Nadal, una atractiva diversió dels petits i dels grans.

La característica essencial d'un bon pessebre ha d'ésser que despertant la curiositat, exciti als visitants un sentit de devoció nadalenca. Per a que el pessebre tingui aquest refinament, exposaré ben lleialment els consells que donaria als pessebristes:

Primerament, procurareu que el vostre pessebre no renyeixi amb les normes que dicta la perspectiva; no és lícit que un pagès sigui més alt que la muntanya que té al costat; tampoc ho és el que les dones que filen a la porta de llur casa, no puguin entrar a dins en cas apurat, sense fer reformes al portal.

No abuseu de la farina al cim de les muntanyes; una mica sempre fa bonic, però he vist pessebres amb aspecte de paissatge siberià.

Cal tenir compte amb la mena de construccions que poseu al pessebre. He vist palauets destinats a aquest fi, d'estil Exposició Internacional de Barcelona 1929.

Hom no deu abusar de la molsa i les palmeres. Això no vol dir que un parell de palmeretes ben posades no hi facin bonic. Tingueu en compte, però, que la Judea no era pas una terra massa fèrtil.

Al pessebre hi ha d'haver poques figures i ben posades. Recordeu que en una figura ben feta i ben posada hi pot estar representada tota la gràcia d'un pessebre.

No és lícit posar-hi armes d'explosió ni arades d'últim model.

Tingueu compte amb el tamany del Diví Nadó.

No poseu cases al cim de les muntanyes i penyals on hom no pot pujar-hi.

Quan formeu el grup de l'Anunciata, procureu que tots els pastors mirin a un lloc determinat i que no badin, simplement. No és bonic posar pastors que semblen estiguin contemplant el pas d'un avió.

Vuit dies abans, no posareu els Reis d'Orient i llur seguici a quatre passes de l'establia. No és lícit condemnar tres monarques i el róssec a una desesperada cursa de lentitud.

Al pessebre podeu fer-hi un llac amb aigua de debó i una oca que hi nedi; a més un riuet platejat també es cosa que s'hi diu. Podeu també posar-hi un pescador, però, mai serà lícit que hi poseu un caçador.

No he dit pas totes les coses que cal per a construir un bell pessebre; solament he apuntat les que el sentit comú dicta. Si seguïu aquests consells, no puc pas assegurar-vos que el vostre pessebre sigui una obra perfecta, però sí que haureu fet un pessebre amb dignitat que és el menys que podem concedir al Miracle de Nadal. GARRIGUENC

Dins la llar abrandada i refulgent, les flames es retorcen damunt els troncs que es consumeixen lentament. En el recó més obscur de la fumosa cuina il·luminada només per la claror intermitent del foc, s'està assegut l'avi de la casa amb una actitud quieta que sembla ensopiment i és meditació.

De tant en tant, les seves mans tremoloses acosten més estelles al foc. La claror somorta es revifa per uns instants i les ombres intermitents juguen per les parets com foc-follets misteriosos. En la quietud de la petita estança, només hi arriben les remors modulants del vent, que a fóra salmeja un cant monóton i perfidiós, confonent-se amb uns lladrucs llunyans que l'eco repeteix indefinidament.

Per la imaginació del vell, embolcallada amb el vel d'antics records, hi passen com en tumultosa cavalcada les imatges il·lusòries d'altre temps. Ara, les capes feixugues que el curs dels anys ha posat en el seu cor, han cobert i esmorteït tota aquella gama de sentiments que havien omplert la seva vida.

Ja no sent l'escalf de les il·lusions. Ja han passat tots els desigs i les rosades esperances que havien fet somriure el seu cor... No en sent, però, cap recança. Amb el pensament, acarona totes aquelles coses que l'afalagaren i oblida, resignat, aquelles altres que li deixaren un regust amarg a dintre el cor. El temps, gran curador de tots els mals, ha cuidat d'aquestes ferides i esvair recels. Ara, la seva vida grisa i monòtona, s'escola en mig la placidesa dels records...

Abstret amb aquests pensaments, ha anat passant la vetlla i el foc s'ha consumit dins de la llar. D'aquell fogós abrandament, ja no en resta sinó un caliu cendrós que demà serà ben fred. I el bon vell, que ha començat a sentir l'esgarripança de la nit, es recull a la seva cambra, pensant amb la foguera encesa d'abans i les cendres fredes de demà...

J. R. V.

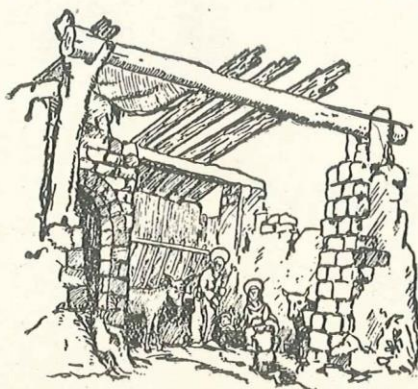
Antologia de Nadal

Els Pastorets

Allà dalt de la muntanya
un àngel als pastors diu:
—Ola, ola! Eixiu, eixiu,
que Jesús és nat i és viu.

Si un pastor li porta ovelles,
l'altre li porta cabrits;
l'altre li porta confits
que és cosa de nois petits.

El més vell ja'n diu als altres:
—Ala, ala! caminem,
que a Jesús adorarem
dins el portal de Betlem.

Nadal

Aquesta nit tot s'agermana
tot el que és noble, lliure i franc;
un fi perfum d'herba boscana
fibla la sang.

Aquesta nit, beu el que lluita
un vi que el lliura de la mort,
les esperances de la fruita
vibren més fort.

S'avergonyeix la covardia
tremola un el mal pensament;
aquesta nit és com un dia
transparent.

Homes de rem i homes de rella
feu que la vostra fe pairal
esqueixi l'ombra, com l'estrella
de Nadal.

Josep M.ª de Sagarra

Nit de Nadal

Les fúlgides estrelles tremolen de calfreds.
Metal·lica rellú de neu la gran carena
com una catredel que es bada en la serena.
Al seu damunt fulguren escalonats abets
que la blavor ret llen d'alegories plena,
com les subtils agulles de caires fins i nets.
Les dotze batellades, com dotze apòstols drets,
la mitja nit exalten al cel com una ofrena.
Com un cimbòri puja la cima entre dos freus.
La lluna se li posa al front com uns trofeus.
En la boirina apunta la boca d'un coval.
En el silenci vibren murmuris i cançons.
I les estrelles com angèlics caparrons
circumden l'invisible pessebre de Nadal.

Guerau de Liost

Vigília

Oh, la vigília de plata!
Sembla extàtica la nit.
Una estrena d'or esclata
damunt de l'arbre atuït.

Senyor, si la nit és freda
Vós la caleu d'amor.
Es ample l'atzur de seda,
ple d'ales i de candor.

I en el cel sense vedruna
la campana degotant,
fa tremolà un raig de lluna
i un estel nu com l'Infant.

Marian Manent

Rondalla de bou

El bou pesant, veient la gent
que tantes coses oferia,
diu que volia fer un present
al dolç Infant de l'Establia.

I quan minvava una mica el fred
—que l'Infantó ja no plarava—
sortí amb pas lent, dins l'aire nèt,
sota la nit florida i blava.

Per donà a Déu pobre i humil
damunt la palla gloriosa,
vol abastà algun flam gentil
de l'estelada tremolosa.

Va caminar per fondes valls
i resseguia la carena
Sent el clari de tots els galls,
però ja duu la rica ofrena.

Saltant de goig i bruelant,
amb doble joia rutil·lant
el bou baixà de la muntanya,
i s'oferia al dolç Infant
amb una estrella a cada banya.

Marian Manent

A Betlem

(Popular)

*Anem a Betlem, a veure el Mesies
anem a Betlem, i l'adorarem*

Sa galta és de rosa
collida al jardí;

d'un bes l'ha desclosa
l'estel del matí.

*Anem a Betlem, a veure el Mesies
anem a Betlem, i l'adorarem*

Sos ulls que somriuen
i ploren d'amor,
jo no sé qué diuen
que roben el cor.

*Anem a Betlem, a veure el Mesies
anem a Betlem, i l'adorarem*

Per qui vol besar-hi
son llavi és de mel;
per qui vol entrar-hi
son cor és un cel.

*Anem a Betlem, a veure el Mesies
anem a Betlem, i l'adorarem.*

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XIII

Dilluns, 3 de maig de 1400 (1)

El tràfec en la casa reial era tal que els qui de bell antuvi la composaren no daven l'abast a la feina, per això el rei es veu forçat a cridar al seu costat diverses persones; al noble militar en Pere de Queralt escriu de tal faisó:

Mossen Pere. Com nos vos hajam per alguns affers no poch urgents molt necessari Pregam e manam vos tan expressament com podem que tantost partiscats e vingats a nos. E per res no haja falla. Indubtablement però el que mes treball donava era l'expedició, registre i trasllat de les lletres reials; per aquest motiu escriu als seus secretaris Guillem Ponç i Berenguer Sarta (2) *Manam vos que tantost façats açi venir dos bons e endreçats scrivans de registre e aximateix un correu o dos per servir e ajudar en nostres affers, e per res no y haja dilació alguna.*

L'afer dels bens relictos pel bisbe Dachs no havia pas quedat resolt malgrat les providències adoptades pel rei; la següent lletra ens indueix a creure-ho: *Manam vos que tantost trametats aquestes nostres letres que us trametem ab la present, al veger de Tortosa, per correu cuitat, per ço que lo dit veger se inform ab certs traginers d'ella, qui l'altre forn vivent lo Bisbe Dachs, portaren robes sues de la dita Ciutat a la ciutat de Barchinona, quantes carregues, e quins e quants Cofres e trossells hi havia, e aquella informació nos trametra de continent, de manera que ab aquells puxam esser avisats si algunes robes son estades preses dels bens del dit bisbe apres sa mort. E pagats lo dit correu, anant, stant lla e tornant resposta, ab la dita informació dessus dita E cobrats ne apoca.*

Aquesta carta anava dirigida a en Ramon de Sentmenat, a qui el rei devia especialment encomanat la tramitació o resolució de l'assumpte.

Mentrestant La Garriga servia de capitalitat de tots els extensos reialmes regits pel seu il·lustre hoste. Aquí venien en súplica d'audiència i de favors gent de per tot arreu (avui mateix trobem que el donzell en Ramon Marata vingué a implorar el seu nomenament de veguer i batlle de Cervera; foren ben vistes les seves pretensions, i partí de La Garriga havent assolit els seus propòsits), àdhuc alguna embaixada fou rebuda estant a La Garriga;

per exemple el metge jueu Bon Juha Bondavi que porta va l'embaixada del rei de Tunis; n'es testimoni la següent carta dirigida a en Joan ça Bastida batlle de Barcelona:

Batlle: Com malstre Bon Juha Bondavi, jueu fisich, (3) sia a nos vengut per missatge del Rey de Tunis. Manam vos que ne ell ne dos altres jueus quil acompanyem, facets aportar lo capero vestit, (4) ne aportar la roda groga e vermella, segons novellament es estat ordonat aquí, ne aquells en no portar los façats novitat alguna.

Es sabut que per tot arreu, en l'edat mitjana eren assenyalades amb estigma d'infàmia totes aquelles persones el contacte amb les quals era considerat perillós pel cos o per l'esperit. Dins d'aquesta categoria foren inclosos els leprosos, serraïns, heretges, bordellers i sobretot els jueus. Les ordinacions municipals de Barcelona havien prescrit que tot jueu, de qualque condició sia, deia portar capa, axi com es acostumat. Et qui capa no portara, que haia a portar en la vestadura subinana, sus els pits pres lo cabec, una roda que sia axi ample com lo pla de la palma continent e qui contra aço fa a pagara par ban XX sous e si pagar nols pot sera escobat. Més ençà els consellers acordaren que la pena fos de 50 açots.

Ja vegérem, dies enrera, com el rei portava a l'extrem el compliment dels deures de cortesia, amb motiu de l'arribada de l'arquebisbe de Mecina; doncs bé, aquella delicadesa, que facilmente podia ésser tinguda com una manifestació de la profunda religiositat de l'època, ara la veiem de bell nou palesada en el privilegi que atorga gràcilment als jueus tunicencs de lliurar-se de portar damunt del pit la senyal infamant, anteriorment al·ludida. Per això escriví al batlle i en termes semblants als Consellers de Barcelona, la lletra últimament reproduïda.

Altres dues cartes, son interessants de les escrites avui: la una va dirigida al bisbe de València participant-li que al deixar els banys anirà a València; i l'altra va adreçada a Lope Perez Davalor adelantado del Regno de Murcia.

J. MAURÍ

(1) Trobem documents amb aquesta data i escrits en lo loch de La Garriga a l'A. C. A. Reg. 2243 fol. 98 gir.; 99, 100; Reg. 2291 fol. 5 gir.; Reg. 2173 fol. 82 i 83; Reg. 2211 fol. 13 gir. En total 18 cartes: 11 en català, 5 en llatí i una en castellà.

(2) Mes tard, aquests dos secretaris també vingueren a La Garriga.

(3) Metge.

(4) L'expressió equival a: la caputxa posada.

Carnet musical

Les cançons de Nadal

Hem arribat a Nadal. Les primeres glaçades de l'hivern i la copiosa nevada que s'ha ensenyorit del pla i de la muntanya, son la revelació d'aquest inefable període nadalenc. La llenya crema flamejant en la llar, i en el cor dels homes de bona voluntat hi ha la força penetrant de la més íntima benhaurança. El nostre esperit malmés per les lliuïtes i quimeres de cada dia, es transforma i s'ennobleix en arribar a aquesta misteriosa i clarivident festa de Nadal. Una dolça alegria ens invadeix i devenim tots plegats una mica infants. La calma regna per tot, i dels nostres llavis floreix una cançó. Es una cançó humil, bellament encisadora i el seu accent ens corren tant, que talment sembla la revelació de la nostra fesomia, del nostre tarannà de bons catalans. Tots els pobles del món tenen les seves cançons, que son a l'ensem, l'expressió fidel de la seva manera d'ésser. Les té també Catalunya, i en lloc d'honor figuren les seves nades populars, d'una tal expressivitat, que dubtem que cap poble de la terra pugui superar-les. Del nostre riquíssim folklore musical no sabriem quina escollir, car totes elles son prou belles i tenen per nosaltres mèrits ben reeixits. Hi ha la cançó de breçol que totes les mares saben de cor, i que al cantar-la breçolant als seus infants, ha pogut semblar de mèrit inferior a les altres melodies del nostre cançoner popular, i, n'obstant, es d'una alta valor musical i literaria. Es la cançó de totes les mares cristianes, es la cançó modèlica del cançoner de nostra terra; es la cançó que ha alcançat major popularitat, indubtablement pel seu caracter de cançó de breçol i de pessebre, puix el poble la canta com homenatge a Jesús Infant, i com a cançó de breçol a tots els infants. Aquesta cançó es **El noi de la Mare**, i serveix admirablement per a expressar la joia de Nadal.

Què li darem a n'el Noí de la Mare?
Què li darem n'hi sapiga bó?
Panses i figues i nous i olives,
panses i figues i mel i mató.

Què li darem, al Fillet de Maria?
Què li darem a l'hermós Infantó?
li darem panses amb unes balances
li darem figues amb un paneró.

Tam patantam que les figues son verdes,
Tam patantam que ja maduraran.
Si no maduren el dia de Pasqua
maduraran en el dia del Ram

Voleu un oferiment més pur i més nostre pel diví Nadó que les nous, panses, figues, mel i mató, fruits de la terra que la gent serva gelosa com un preuat tresor?

Es amb aquesta cançó que ens ha gronxat a tots amb la qual entrem dins l'esperit del Nadal cristià. I es encara amb el sentit d'aquesta cançó, que Mossen Jacint Verdaguer, el nostre genial poeta, escrigué una de les seves millors poesies, i el mestre Antoni Nicolau, un dels seus més bells poemes musicals.

J. À.
(acabará)

L'alegria de Nadal

Nadal i alegria són dues paraules germanes, per les ànimes de bona voluntat. L'alegria de Nadal és flonja i fresca com el pá de molsa que guarneix el pessebre petitó d'un infant, és una alegria blanca, com el gruix de faïna que hi fa caure, amb l'il·lusió d'una nevada, damunt de les piles de suro, que ell diu que són muntanyes.

Vulgui el dolç Jesuset, que totes assaboriu el goig de la diada, amb l'abundor espiritual i material que li és pròpia. I vulgui, també, que en beneficiar-vos-en, deixeu caure una engruna d'aquesta alegria en algun dels cors amargats que la freturen. N'hi ha tants! I que davant l'abundor de la vostra taula parada, sentiu un daler arrapat al cor. El d'abocar-ne un mós, a una de les moltes taules buides, tan tristes, on els pobres infants no poden esbatarar els ulls, davant d'un gall i d'una barra de torrons...

C. d A.

TEATRE AMATEUR

Si fos possible fer exactament un calcul sobre les societats, o agrupacions de caracter cultural, artístic o recreatiu, avui existents a Catalunya, a ben segur veuríem que son en gran majoria, les que han procurat, amb esforç o sense, incloure en el conjunt de les activitats llurs, un grup escènic amateur, i que en aquest aspecte moltes han reeixit plenament.

Son en nombre bastant considerable els grups escènics que han vist llurs esforços coronats per l'èxit i molts d'altres també que, impotents o incapços de vèncer les enormes dificultats que en les formes més diverses es plantegen al actor amateur, no han assolit aquell lligament de factors indispensable en una representació teatral amb un mínim de dignitat artística.

Es tasca difícil la de conjuminar un grup escènic? No som crítics teatrals ni tècnics en la matèria: creiem però que per fer teatre sigui o no amateur, cal, com en tota altra manifestació artística, comptar amb una primera matèria: Sentir l'art escènic.

Molt malament encarnarà una part d'una obra teatral aquell que no sàpiga per pròpia iniciativa interpretar el mateix pensament que guià a l'autor en escriure l'obra. Cal que el personatge, fals damunt les taules, fruit d'una imaginació exuberant o fantasiosa, sigui el reflexe fidel d'aquell altre, ésser humà amb defectes i virtuts, amb penes i alegries, talment com el pintor que plasma damunt la tela blanca un tros de la naturalesa. Una escena teatral ve a ésser un esboç de caricatura de la gran escena real que es la vida i per tant, per representar aquesta vida cal sentir-lo com cal sentir la música i veure el color, la forma i l'expressió.

L'actor amateur que compti amb aquest element essencial junt amb una mica més de bon gust, fàcilment dirà el paper amb claretat i justesa, donarà a la veu les inflexions degudes i trobarà el gest sobri que en unió de la paraula farà arribar al públic i amb la intensitat desitjada el propi pensament de l'autor.

Molts devots del teatre i per més singularitzar devots del teatre català han pogut observar junt amb nosaltres i amb veritable complaença l'impuls que d'un temps ençà ha pres a Catalunya el foment del teatre amateur i els lloables esforços que a aquest objecte va fent la benemèrita «Associació de Teatre Amateur.»

Tasca altament cultural i profundament catala-

nista la que s'han emprés els literats, escriptors i artistes catalans propulsors d'aquesta Associació. Bellíssims els fruits que n'ha recollit el teatre català.

Catalunya compta ja amb moltes companyies d'aficionats ben reeixides, algunes d'elles notables; i son purament amateurs, no professionals. El títol però, que importa? per a fer art per ésser artista, cal ésser professional? creiem que cal simplement... ésser-ho.

No es cap pecat el reconèixer i confessar que el teatre català passa una època crítica de debó; crisi de bons autors? de bons actors? de públic? creiem que una mica tot, però cal no perdre l'esperança i mirar enrera i contemplar el bell estol d'aficionats a l'art escènic que floreix arreu de Catalunya que avui son amateurs, demà seran... tal vegada professionals o potser conservaran l'etiqueta d'aficionats; el que es segur però, es que seran artistes que un dia no llunyà renovaran el bell monument del teatre català que dona senyals inequívocs de ruïna imminent.

A La Garriga, comptarem algun dia amb un quadro d'aficionats que es deixi mirar? Fa molts anys que al nostre poble es fa teatre i hem de confessar—sense afany de molestar a ningú—que son comptades les vegades que s'ha fet una representació dirigida amb gust i traça i interpretada degudament.

Durant les presents festes de Nadal es donaran repetides representacions dels Pastorets. Seran aquestes com cada any? No ens serà donat veure-hi una mica—molt poqueta—de millora o pel contrari aniran de mal a pitjor?

Veiem amb gust i es digne de lloança que hi hagi qui procuri la continuïtat d'aquesta representació tradicional i tan típicament nadalenca. Cal però fer memòria a qui tingui obligació de recordar-ho que es una prova manifesta de mal gust atrevir-se a representar una obra deficientment preparada; que al públic cal educar-lo i afinar llur sensibilitat, i que si les coses es fan ben fetes per força han de mereixer l'atenció i l'aprobació del públic.

I això no ho diem amb l'esperit reventador de l'home que no trova mai res ben fet del que fan els altres, es solament un plany, una íntima amargor dels espectacles que en altres anys hem vist per aquestes festes i que no voldríem enguany veure repetits.

Full Femení

Nadala

—Així va bé! Un bon foc per fer cara al fred!—
 —I que tots hi tinguem un bon lloc!—
 —I tu el millor, oi?—
 —Vaja, no us baralleu ara,—intervingué l'amo, veient que entre el vailet i el mosso, s'iniciava l'acostumada discussió.—

—Com que ell sempre tria el seient més bó!—

—Com que aquest és un busca-raons!—

No cal que us esbatusseu que per tots hi ha bon lloc i el foc es prou gros, per escalfar-vos.—

I fent rodona s'assegueren germanivolament, esperant la mitja nit, l'hora de la Missa del gall.

—Que estás trist, Manuel?—preguntà el vailet al mosso en veure'l tot capficat, guaitant el pujar i baixar de les flames.

—Jo? Per què vols que ho estigui, si tinc bona casa, bon menjar i bona companyia? En bona fé que no puc desitjar més.—

—Si, però, veus? Ara t'ha caigut una llàgrima!—

I bé, que hi vols fer? Tinc tantes coses per recordar!...

Conta-les!—demanà el vailet, sempre a punt d'escoltar histories i rondalles.

—El contar-les és tan trist i la diada d'avui és tan alegre, que no faria joc

—Què hi fa, Manuel?—feu la mestressa compassiva.—De vegades les penes recloses dins del cor, fan mal i qui sab si nosaltres et podríem oferir algun conçol.

—Bé prou que me'l doneu a totes hores, amb tant d'amor com em teniu, que no sé com pagar-vos el

—Bé te'l mereixes, Manuel—digué l'amo—mai haviem tingut un mosso tan obligat com tu

—Explica, explica allò que deies!—cridà el vailet impacient

—Si així us plau a tots bé us ho contaré prou. És la historia trista de la meua vida, que fins avui, he guardat gelosament dins de la meua ànima. Perquè jo, sabeu? no he estat sempre com ara, no! He tingut una muller amorosa i un infant manyac i bonic que era la nostra felicitat. Teniem una caseta tota xica que no l'hauríem baratada amb un palau. Però, un dia, Déu es degué enamorar del nostre fillet i se'l va endur amb els àngels. Alabat sia! Després quan l'amor de la meua esposa era el meu conçol més preuat, també em deixà per anar-li a fer companyia i jo amb el cor fet bocins vaig fugir de la nostra casona i Déu em conduí fins ací, amb vosaltres. No trobeu estrany, doncs, que avui, en recordar els Nadals felïços d'altres anyades, estigui un xic trist

—Pobre Manuell!—feu commoguda la mestressa—tan jove i tant que has tingut de sofrir!

—Què hi farem, mestressa! Déu vulgui tenir-m ho en compte.—Quan arribada l'hora d'anar a Missa, en Manuel, es caragolava el tapaboques el vailet se li atancà.

Manuel,—li digué porugament—Oi que em perdones de totes les coses que t'he dit per fer-te enfadar? Jo no ho

sabia que tinguessis tantes penes per a plorar.—I com que en Manuel no li podia respondre ell afegí:—Saps? Ara no et faré enfadar mai més!—Una abraçada fou la contesta d'en Manuel. El seu cor li batejava fort, com en aquells dies enyorats. Encara en sabia.

Mentre les cançons nadalenques, saltironaven pel temple, els fidels anaven a adorar. L'Infant Diví, com a l'establia, els omplia deis seu dons, que són tan bons... En Manuel, deixà un bés llarg, llarg, als peus de la petita imatge i li sembla que les veus del chor es feien dolces com les dels àngels deuen ésser-ho, i fins hauria dit que destriava la que tants cops havia sentit dringar a la gorja del seu fillet.

El vailet vingà cantar:

«Anem a Betlem
 a veure el Messies
 anem a Betlem
 i l'adorarem.»

I a la masia, la coca flairosa s'esperava, tota incrustada de pinyons i tota ensucrada, amb el porró ben plé al costat i allà a quatre passes, la llar tota florida de brases vermelles.

A.

Present de Reis

Els Reis, aquest any
 com quan era nina
 m'han dut, és estrany
 ben rica joguina.
 M'han dut l'il·lusió
 m'han dut la gaubansa,
 florida al balcó
 trobi una esperança.
 Joguina d'amor
 gentil i alegroia
 riquíssim tresor
 pel cor d'una noia.
 Mes, com els infants
 quan més la volia
 trencada en mes mans
 ben tost romania.
 L'he feta a bocins
 somrient, jo mateixa,
 més aïll pit endins
 el cor com se'n queixal...
 Com quan era nina
 avui he espatllat
 la gaia joguina
 que els Reis m'han portat.
 Tan sols temo ara
 que s'hagin ofès
 i amb ço que he fet suara
 no em passin mai més.

† M.ª Teresa de Vilarrubia

Agencia de Transports "Casa XELA"

Lloguer d'autos i carruatges per a excursions i estació

Servei a domicili

Josep Codinachs Codina

Camionista del Ferrocarril del Nord

Es reben encàrrecs de totes classes

LA GARRIGA

C. dels Banys, 58

Telèfon, 16

BARCELONA

Baixa St. Pere, 75

Telèfon, 1947 - S. P.

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Elaboració diària de pa
de Vièna, moreno i
Integral**Forn de Sant Roch**

ES SERVEIX A DOMICILI Banys, 26 LA GARRIGA

Farmàcia Torrent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

Perruqueria

per a Senyores

JANET

Francesc Ferrer 5

LA GARRIGA

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf. 72 LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

Carns Fresques :- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Banys, 3. Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

EL CONGOSTes ven en el quiosc de l'estació del ferrocarril, al carrer dels
Banys, 15 i als estancs de Joaquim Cuspinera i Manuel
Iglésies**Fàbrica de Gasoses i Sifons
Eduard Pujol**

LA GARRIGA

MECANICA I ELECTRICITAT

A. SISQUELLA

Calabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

PETIT SIGLE

Merceria Confeccions : Gèneres fins

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 26

Confiteria i Pastisseria**MARIO VALLS**

Centre, 7

Telèfon 67

**Barberia
Casa Jaume**

Saló per a Senyors

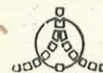
Saló permanent per a senyores

a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon 84

PERFUMERIA**La Florida, s. A.**

E. Sarrá

VENDES MAJOR I DETALL

Ronda Sant Pere, 7

Apartat, 239

BARCELONA

Afaiti's millor....

i sense haver de sofrir les molesties i el mal efecte d'irritacions a la pell.

Sovint es dóna la culpa al tall de la fulla i no es té en compte la qualitat del sabó, que és allò que més influeix.

La Barra de sabó d'afaitar BLANCAFLOR

és la més perfecte

Ho diuen tots els nostres clients i ho dirà vostè quan el provi.

Demaneu sempre!

Exigiu sempre!

BLANCAFLOR

ELABORAT AMB AIGÜES DE LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres.

Perfumeria

Fèmina

Secció de
Perfumeria a raig

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamfrà Aragó)

BARCELONA

Telèfon 77103

Sindicat Agrícola

DE LA GARRIGA

Despulles : Alfals

Cereals : Adobs

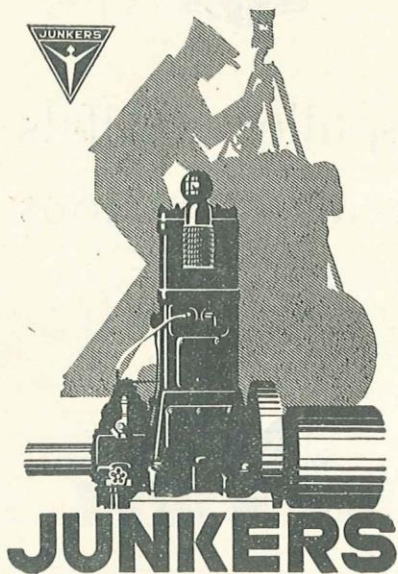
Preus molt econòmics per als Srs. socis

sabons Barangé

Motors - Diesel Junkers Alemanys

Funciona amb Fuel Oil

Informes i referències:

JOSEP BERGLER

Delegat per a Espanya

BARCELONA: Bailén, 31, entressol

Telèfon 54269

Màxima garantia i rendiment, amb el mínim de consum

En existència a Barcelona de 8 a 50 HP